

Наставно-научном већу Факултета организационих наука

Одлуком Научно- наставног већа ФОН-а број 3/63-5 од 18.07.2014. именовани смо у Комисију за оцену завршене докторске дисертације кандидата Љупче Стојановића, под насловом: „Односи с јавношћу у функцији јачања репутације организација посебне намене“ и на основу тога подносимо следећи:

ИЗВЕШТАЈ

1. ОСНОВНИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ И ДИСЕРТАЦИЈИ

1.1. ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Љупче Стојановић је рођен у Лесковцу 27.08.1974. године. Основну школу завршио је у Предејану са одличним успехом, а Гимназију природно - математичког смера у Владичином Хану, са такође одличним успехом. Добитник је стипендија и више награда, похвала и признања за постигнут успех на наведеним степенима школовања, школским, регионалним и републичким такмичењима и рад у истраживачкој станици "Петница" код Ваљева. Након завршетка гимназије, уписује Војну Академију у Београду на смеру за електронско извиђање и противелектронска дејства, и исту завршава као студент генерације са просечном оценом 9,35 и као први у рангу потпоручника добија награду тадашњег председника СРЈ, награду Декана богословског Факултета и новчану награду из "Фонда Борко Никитовић", која се од 1993. године додељује најбољим студентима.

По завршетку Војне Академије, од 1997. године наставља да ради у школском центру за Везу, информатику и електронско извиђање и противелектронска дејства као професор и, уједно, командир у Средњој војној школи смера ЕИ И ПЕД. Од 1999. до 2001. године вршио је дужност асистента и начелника класа студената смера ЕИ И ПЕД на Војно - техничкој академији у Београду. Од 2001. до 2002. године вршио је дужност начелника једногодишњег специјалистичког школовања подофицира рода ЕИ И ПЕД и командира наставне чете у 224. ОМ Центру за ЕИ И ПЕД. Почетком 2002. године постављен је за начелника одељења за Организацију и извођење курсева и школовања професионалних припадника рода ЕИ И ПЕД.

Од 2003. до 2005. године био је у радном односу у МУП РС, и то на руководећим местима у команди Специјалне антитерористичке јединице, а након тога у тадашњој Управи за борбу против организованог криминала, односно садашњој Управи криминалистичке полиције МУП - а Србије. Од 2014. године обавља послове саветника директора полиције РС. У МУП - у Србије је добитник већег броја награда и признања, међу којима и награде Министра Унутрашњих послова 2012. године.

На Факултету политичких наука у Београду, на смеру тероризам и организовани криминал, 2004. године одбранио је специјалистички рад на тему "Тероризам - савремене тенденције и облици супростављања". На Факултету организационих наука у Београду, на смеру менаџмент, 2007. године одбранио је магистарски рад на тему "Управљање односима с јавношћу у организацијама посебне намене". Учесник је националних и међународних научних скупова и аутор већег броја радова из области менаџмента у области безбедности, управљања ризиком и односа с јавношћу.

Приказ наставних активности у токупоследипломских студија

Кандидат Љупче Стојановић је школске 1998/1999. уписао последипломске студије на Факултету организационих наука у Београду – магистарске студије на смеру „Менаџмент“. Положио је све планом и програмом предвиђене испите и то:

1. Методологија научноистраживачког рада
2. Теорија организације
3. Управљање маркетингом
4. Односи с јавношћу
5. Менаџмент
6. Пројектовање организације
7. Интернационални менаџмент
8. Управљање финансијама
9. Управљање пројектима и инвестицијама

Магистарски рад

- Стојановић, Љ. „Управљање односима с јавношћу у организацијама посебне намене“, Факултет организационих наука, Универзитет у Београду, 2007.

Ментор: проф. др Винка Филиповић

Радови објављени у часописима, на међународним и домаћим конференцијама:

Р.бр.	Библиографска јединица	Год.	М
1.	Ненадовић, Г., Костић-Станковић, М., Стојановић, Љ., „Интегрисане комуникације у подршци остварвања мисије система одбране Републике Србије“, Безбедност, Рад прихваћен за штампу	2016.	52
2.	Стојановић, Љ., Костић-Станковић, М., Благојевић, С., „Односи с јавношћу у функцији система безбедности као битног чиниоца политичког система“, Мегатренд ревија, Vol. 12, No 3, стр. 98-108, UDK 329.019.51/.52	2015.	51
3.	Костић-Станковић, М., Стојановић, Љ., Цвијовић, Ј., Планирање институционалног идентитета и имица у циљу јачања репутација организација посебне намене, скуп научника и привредника, СПИН'15, Београд, стр. 98-108, ISBN 978-86-7680-319-4.	2015.	63
4.	Стојановић, Љ., Цвијовић, Ј., Југовић, Т., Специфичности односа с јавношћу у организацијама посебне намене, скуп научника и	2015.	63

	привредника, СПИН'15, Београд, стр. 101-111, ISBN 978-86-7680-319-4.		
5.	Цвијовић, Ј., Костић-Станковић, М., Крстић, Г., Стојановић, Љ., <i>Marketing communication in the area of breast and cervical cancer prevention</i> , Војносанитетски преглед, Impact Factor: 0.269, ISI Journal Citation Reports 2013, (Рад прихваћен за штампу у издању 73(06), ISSN: 0042-8450.	2015.	23
6.	Стојковић, Д., Стојановић, Љ., <i>Strategic Defense Performance Management</i> , XIII <i>International Symposium SymOrg</i> 2012, Зборник радова, Златибор, стр. 209-215, ISBN 978-86-7680-255-5.	2012.	33
7.	Стојковић, Д., Стојановић, Љ., Стратешке анализе у систему одбране - квантитативни приступ, XXXIX Симпозијум о операционим истраживањима <i>SYM-OP-IS</i> 2012, Зборник радова, Тара, 2012, стр. 477-479, ISBN 978-86-7488-086-9.	2012.	63
8.	Стојковић Д, Стојановић Љ, Стратегијско планирање одбране - примена софтвера KOSTMOD 4.0, XXXVII, Симпозијум о операционим истраживањима <i>SYM-OP-IS</i> 2010, Зборник радова, Тара, 2010, стр. 617-620, ISBN 978-86-335-0299-3.	2010.	63
9.	Стојковић Д, Стојановић Д, Модел дугорочног одбрамбеног планирања, XXXIV Симпозијум о операционим истраживањима <i>SYM-OP-IS</i> 2007, Зборник радова, Златибор, 2007, стр. 591-594, ISBN 978-86-7680-124-4.	2007.	63
10.	Стојковић Д, Стојановић Љ, Извори реструктурирања организација посебне намене, X Међународни симпозијум <i>SymOrg</i> 2006, Промене организације и менаџмента - изазови европских интеграција, Зборник апстраката, Златибор, 2006, стр. 191, ISBN 86-7680-086-3.	2006.	33
11.	Стојановић Љ, Управљање ризиком у антитерористичкој акцији, XXXIII Симпозијум о операционим истраживањима <i>SYM-OP-IS</i> 2006, Зборник радова, Бања Ковиљача, 2006, ISBN 978-86-7680-124-4.	2006.	63

1.2. ПОДАЦИ О ДИСЕРТАЦИЈИ

Наслов дисертације је „Односи с јавношћу у функцији јачања репутације организација посебне намене“. Дисертација је написана на 259 страна, садржи 179 табела, 14 графика, седам слика и 144 литературна навода.

Докторска дисертација „Односи с јавношћу у функцији јачања репутације организација посебне намене“ се, по тематици која се обрађује у садржају, може сврстати у област организационих наука, ужа научна област маркетинг менаџмент, односи с јавношћу и мултимедијалне комуникације.

2. ПРЕДМЕТ И ЦИЉ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Предмет докторске дисертације „Односи с јавношћу у функцији јачања репутације организација посебне намене чине: истраживање тренутног стања области односа с јавношћу, као и имица и репутације организација посебне намене у Србији, компарација са праксом односа с јавношћу и изградње репутације организација посебне намене земаља у региону и других европских земаља, као и детаљна анализа и предлагање решења за унапређење ове области у Србији.

У дисертацији се указује на бројне промене условљене процесима глобализације и транзиције, које се јављају последњих деценија и које уносе новине у готово свим сферама друштва, па тако и на пољу функционисања организација посебне намене. Имајући у виду експанзију у развоју организација посебне намене намеће се закључак да је ова тенденција последица континуалног усавршавања свих пословних функција унутар ових организација, са акцентом на развој и усавршавање функције односа с јавношћу која је од круцијалног значаја за стварање свести о улози и значају организација овог типа код циљних група јавности. Добро организована функција односа с јавношћу је, свакако, и претпоставка изградње позитивног имица и репутације организација посебне намене, што за циљ има стицање разумевања и подршке јавности, а на начин тако што се утиче на мишљења и понашања циљних група јавности. Другачије речено, односи с јавношћу

подразумевају планиран и континуиран труд да се заснује и одржи добра воља и међусобно разумевање између организација посебне намене и циљних група јавности. Предмет анализе у дисертацији представљају, како појединачни инструменти комуникације, усмерени према одређеним групама јавности, тако и стратегије њиховог интегрисаног и усклађеног деловања, ради придобијања поверења, креирања добре воље и стварање повољног мишљења о деловању те организације као члана заједнице. Акцент је стављен на неопходност пажљивог планирања и имплементације стратегија односа с јавношћу у циљу постизања ефективније комуникације између организације и група екстерне и интерне јавности са којима организација ступа у контакт. Полазећи од карактеристика појединачних циљних група, у дисертацији се наводи значај усвајања, од стране организација посебне намене, одговарајућих стратегија комуникације које су прилагођене карактеристикама и захтевима сваке од циљних група појединачно. Такође, као веома значајан сегмент односа с јавношћу, наводи се и анализира развој проактивних односа с медијима, које се огледа кроз благовремено прослеђивање информација медијима, одговарање на захтеве медија за посете организационим јединицама или давање интервјуа високих званичника, припрема представника за јавне наступе и друго. Такође, као битно, намеће се и успостављање односа разумевања и сарадње са представницима државе, владе и њихових институција, имајући у виду значај одлука које наведене институције доносе о организацијама посебне намене и начинима њиховог функционисања - реч је о законима, буџету, додатним издвајањима за неопходне набавке и сл. Веома битан аспект у дисертацији представљају и интерни односи с јавношћу, базирани на развоју интерне комуникације са запосленима свих хијерархијских нивоа, у циљу креирања позитивне организационе климе и осећаја припадности организацији.

У дисертацији су анализирани и нивои развоја ове области у земљама у региону, Европи и свету, са сврхом указивања на позитивне примере из праксе и комуникацијске активности које организације посебне намене у свету спроводе ради успостављања двосмерне комуникације са циљем изградње позитивног институционалног имиџа и репутације у односу на циљне групе јавности.

Предмет истраживања усмерен је и на испитивање репрезентативних узорака припадника циљних јавности (интерних и екстерних) две организације посебне намене у Србији, ради идентификовања њихових ставова и перцепције имица и репутације ових организација. Након утврђивања стварног стања организација посебне намене у Републици Србији, предложене су стратегије за унапређење постојећег стања и побољшања репутације и односа са циљним групама.

Базирано на теоријској и емпиријској анализи, у дисертацији је постављен оригиналан модел изградње репутације организација посебне намене и његови елементи и односи између њих су детаљно описани.

Циљ истраживања:

Примарни циљ истраживања је да се, кроз анализу тренутног степена развоја и практичне примене односа с јавношћу у организацијама посебне намене у Србији уочи простор и створе услови за даље унапређење истих, између осталог и на основу пословне праксе и искустава земаља у региону и других европских земаља. Имплементацијом предложеног модела унапређења праксе односа с јавношћу организација посебне намене у Србији и подизањем истих на виши ниво, последично се може очекивати и побољшање имица и репутације ових организација. Резултати истраживања приказују тренутно стање у области односа с јавношћу организација посебне намене у Републици Србији, те се назначавају могућности њиховог побољшања, првенствено кроз имплементацију адекватних стратегија комуникације формулисаних на основу карактеристика циљних група. Као један од циљева, ова докторска дисертација има и пружање теоријске основе за будућа изучавања исте или неке од сродних научних области.

Поред поменутих примарних циљева, остварени су и одговарајући додатни циљеви истраживања, а који се могу сумирати на следећи начин:

- Идентификовање нивоа повезаности између активности односа с јавношћу и изградње позитивне репутације организација посебне намене;

- Утврђивање учесталости и начине спровођења конкретних активности односа с јавношћу од стране организација посебне намене;
- Идентификовање ставова и мишљења испитаника о организацијама посебне намене у Србији;
- Утврђивањестепена развијености стратегија комуникације са интерним и екстерним циљним групама;
- Утврђивање могућности унапређења постојеће ситуације.

3. ОСНОВНЕ ХИПОТЕЗЕ ОД КОЈИХ СЕ ПОЛАЗИЛО У ИСТРАЖИВАЊУ

Имајући у виду предмет истраживања, за потребе дисертације је спроведено и представљено истраживање којим се имало за циљ да се докажу или оповргну постављене хипотезе.

Општа хипотеза:

Општа хипотеза се базира на доказивању претпоставки о томе да је репутација организација посебне намене је у значајној мери условљена њиховим развијеним и организованим односима с јавношћу усмереним ка циљним групама јавности.

Посебне хипотезе:

Сходно дефинисаном и изложеном предмету и постављеним циљевима истраживања у докторској дисертацији тестиране су следеће хипотезе:

- Бројни екстерни и интерни фактори детерминишу функцију односа с јавношћу у организацијама посебне намене
- Планирање и начин управљања односима с јавношћу битно утиче на ефективност саме функције односа с јавношћу
- Адекватно планирање и управљање односима с јавношћу утиче на стварање позитивног имица организација посебне намене у јавности
- Предуслов за развијање и имплементацију односа са јавношћу у организацијама посебне намене представљају улагања у ову област и едукација кадрова задужених за реализацију планираних активности односа с јавношћу

- Постојећи ниво улагања средстава и едукације запослених у области односа с јавношћу није задовољавајући и имплицира недовољно развијену функцију односа с јавношћу у организацијама посебне намене у Србији

На основу детаљног прегледа докторске дисертације, као и резултата постигнутих у теоријском и емпиријском делу истраживања, констатујемо да су претпостављене појединачне хипотезе, о вези између планирања и управљања односима с јавношћу и ефективности односа с јавношћу успостављања позитивне репутације, доказане.

4. КРАТАК ОПИС САДРЖАЈА ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација је тематски подељена у два дела - теоријско и емпиријско истраживање, док је структура рада конципирана у девет поглавља.

У уводу дисертације дата су разматрања у вези са проблематиком управљања и јачања репутације организација посебне намене, приказани су предмет и циљ истраживања, као и полазне хипотезе и објашњена је методологија израде докторске дисертације.

У другом поглављу дата су уводна објашњења у вези са предметом истраживања. Приказан је теоријски концепт односа с јавношћу у организацијама посебне намене, при чему су наведене различите дефиниције бројних аутора. Наведени су савремени приступи односима с јавношћу, са акцентом на значај који изградње и одржавања односа са циљним група интерне и екстерне јавности. Обрађен је појам циљне јавности и објашњене фазе сегментације и одабира конкретних група. Приказане су најважније циљне групе три организације посебне намене у Србији - Министарста унутрашњих послова, Министарства одбране и Универзитета у Београду.

У трећем поглављу објашњен је процес планирања односа с јавношћу у организацијама посебне намене, са посебним освртом на сваку од фаза овог процеса. Најпре је било речи о анализи постојећег стања у области односа с јавношћу у организацијама посебне намене, као иницијалном кораку неопходном за приступ планирању будућих активности. Потом је

објашњен поступак утврђивања циљева и планирања конкретних активности односа с јавношћу, у зависности од резултата добијених анализом. Пажња је посвећена и начинима праћења и процене резултата остварених процесом комуникације са циљним групама и мерења постигнутих ефеката и њиховог поређења са планираним. Наведене су и методе утврђивања буџета за односе с јавношћу које организације примењују. На крају поглавља објашњена је фаза избора адекватне стратегије комуникације и приступање реализацији плана односа с јавношћу организација посебне намене.

У четвртом поглављу објашњене су кључне активности односа с јавношћу које се користе од стране организација посебне намене. Најпре је анализирана интерна комуникација, неформална и формална, објашњени канали и средства интерне комуникације који се уобичајно користе, баријере у интерној комуникацији и начини њиховог превазилажења, као и значај који ефективна комуникација са запосленима има када је у питању јачање организационе културе и изградња имица и репутације. Потом, наведени су и објашњени основни приступи успостављању проактивних односа с медијима, као једном од најзначајнијих група екстерне јавности. Следећа активност која је обрађена је организовање различитих типова специјалних догађаја, намењених интерној и екстерној јавности, циљеви њиховог организовања и утицај на репутацију, узевши у обзир пружање искуственог доживљаја запосленима. На крају, анализирани су односи с јавношћу у кризним ситуацијама, са акцентом на потребу њиховог благовременог планирања и организованог спровођења, како би се минимизирао утицај криза на постојећи имиц и репутацију организација посебне намене.

У петом поглављу пажња је посвећена институционалном идентитету, имицу и репутацији и њиховом међусобном односу и утицају. Најпре је дефинисан институционални идентитет и његови елементи, са посебним освртом на изграђени идентитет Министарства одбране, Министарства унутрашњих послова и Београдског универзитета. Потом су приказане специфичности процеса изградње позитивног имица у јавности и фактора који на њега утичу. У овом делу су приказани и постојећи теоријски концепти и истраживања корпоративне репутације, са посебним освртом на факторе које јавност разматра када

формира став о некој организацији. Посебно је анализиран приступ управљања и јачања репутације кроз изградњу адекватног идентитета и имица, као неопходних основа.

У шестом поглављу приказан је модел примене односа с јавношћу у јачању репутације, базиран на теоријској анализи и резултатима истраживања приказаних у осмом поглављу. Овај модел садржи све елементе неопходне за јачање репутације и кораке кроз које организације пролазе како би то постигле.

Седмо поглавље је посвећено пракси спровођења односа с јавношћу у организацијама посебне намене у инстранству, са акцентом на конкретне активности које су довеле до унапређења имица и репутације. Посебно су анализирана искуства односа с јавношћу организација посебне намене земаља у региону, потом осталих европских земаља, Сједињених америчких држава и Канаде, као и одређених земаља Азије.

Осмо поглавље садржи емпиријско истраживање. У овом поглављу су детаљно објашњене полазне хипотезе, начин прикупљања података и методе примењене у истраживању и приказани су резултати истраживања добијених анкетањем конкретних узорака интерних и екстерних јавности Министарства одбране, Министарства унутрашњих послова и Београдског универзитета. Најпре је изложена демографска структура узорака, а потом су анализирани и табеларно и графички приказани одговори испитаника који се тичу перципираног имица поменутих организација посебне намене. Дефинисан је однос између различитих варијабли и указано на статистички значајне резултате.

У закључним разматрањима у деветом поглављу детаљно су анализирани резултати до којих се дошло теоријском анализом и емпиријским истраживањем, а који су довели до потврђивања постављених хипотеза истраживања и дефинисања новог приступа за спровођење и унапређење активности односа с јавношћу, који ће моћи да примењују организације посебне намене у Србији. Приказани су научни и друштвени доприноси докторске дисертације, као и могућности примене резултата истраживања, односно предложеног новог приступа у пракси и дат је предлог за даља истраживања у вези са тематиком која је предмет овог рада.

На крају рада су наведени бројни референтни извори литературе коришћене у дисертацији.

1. УВОД

2. ОДНОСИ СА ЈАВНОШЋУ У ОРГАНИЗАЦИЈАМА ПОСЕБНЕ НАМЕНЕ

- 2.1. Савремени теоријски приступи у области односа с јавношћу
- 2.2. Специфичност проблематике односа с јавношћу у организацијама посебне намене
- 2.3. Циљне групе јавности организација посебне намене

3. ПЛАНИРАЊЕ ОДНОСА С ЈАВНОШЋУ У ОРГАНИЗАЦИЈАМА ПОСЕБНЕ НАМЕНЕ

- 3.1. Анализа постојећег стања у области односа с јавношћу у организацијама посебне намене
- 3.2. Утврђивање циљева и планирање активности односа с јавношћу
 - 3.2.1. Праћење и процена остварених резултата и мерење постигнутих ефеката
- 3.3. Утврђивање буџета за односе с јавношћу
- 3.4. Избор стратегије и реализација плана односа с јавношћу

4. АКТИВНОСТИ ОДНОСА С ЈАВНОШЋУ КОЈЕ СЕ СПРОВОДЕ ОД СТРАНЕ ОРГАНИЗАЦИЈА ПОСЕБНЕ НАМЕНЕ

- 4.1. Интерна комуникација - формална и неформална
- 4.2. Односи с медијима
- 4.3. Организовање специјалних догађаја
- 4.4. Односи с јавношћу у кризним ситуацијама

5. ИНСТИТУЦИОНАЛНИ ИДЕНТИТЕТ И ИМИЦ У ЦИЉУ ЈАЧАЊА КОРПОРАТИВНЕ РЕПУТАЦИЈЕ

6. РАЗВОЈ МОДЕЛА ПРИМЕНЕ ОДНОСА С ЈАВНОШЋУ У ЈАЧАЊУ РЕПУТАЦИЈЕ

7. ПРАКСА ОДНОСА С ЈАВНОШЋУ У СТРАНИМ ЗЕМЉАМА

- 7.1. Искуства односа с јавношћу организација посебне намене земаља у региону
- 7.2. Искуства односа с јавношћу организација посебне намене европских и земаља света

8. АНАЛИЗА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

8.1. Испитивање имица Министарства одбране Србије код интерне јавности

8.2. Испитивање имица Министарства унутрашњих послова Србије код интерне јавности

8.3. Испитивање имица Министарства одбране Србије код екстерне јавности

8.4. Испитивање имица Министарства унутрашњих послова Србије код екстерне јавности

ЗАКЉУЧАК

ЛИТЕРАТУРА

ПРИЛОЗИ

9. ОСТВАРЕНИ РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНИ ДОПРИНОС ДИСЕРТАЦИЈЕ

Комисија констатује да су у раду остварени научни, стручни и друштвени доприноси.

Научни доприноси:

Остварени научни допринос предложене дисертације заснива се на детаљној анализи и указивању на различите стратегије комуникације са циљним јавностима које спроводе организације посебне намене и њиховој применљивости у националним оквирима. Специфичне карактеристике ових организација и ставови које о њима имају циљне групе јавности представљају основ за извођење закључака и приказ стања у области односа с јавношћу и функције коју односи с јавношћу имају у изградњи репутације поменутих организација. Значај допринос представља дефинисање модела примене односа с јавношћу у изградњи репутације организација посебне намене.

Проучавањем и коришћењем бројне литературе, као и анализом тренутног нивоа односа с јавношћу, у дисертацији је у потпуности сагледана могућност развоја и унапређења ове области у Србији, као и практичне предности које поменуте организације посебне намене могу очекивати од усклађивања са праксом развијених европских земаља.

Конкретно, научни допринос дисертације се огледа у следећим сферама:

- Истраживање проблематике наведене у докторској дисертацији - свеобухватна анализа активности односа с јавношћу са циљним групама интерне и екстерне јавности;
- Анализа функционалне поставке односа с јавношћу у организацијама посебне намене у Србији и постојећих стратегија комуникације са циљним групама јавности;
- Анализа процеса планирања односа с јавношћу у организацијама посебне намене, са посебним акцентом на свакој од фаза које чине тај процес;
- Преглед стања у предметној области у другим државама Европе и света и указивање на примере позитивне праксе који би се могли имплементирати у националним оквирима;
- Теоријска поставка модела примене односа с јавношћу у јачању репутације организација посебне намене, базирано на резултатима емпиријског истраживања и свеобухватне анализе релевантне литературе.

Стручни допринос:

Поред теоријске анализе, допринос дисертације је и свеобухватан, актуелан извор практичних информација за све будуће изучаваоце области односа с јавношћу у организацијама посебне намене у Србији.

Анализом тренутног нивоа развијености области односа с јавношћу у Србији указано је на изостанак планских активности, као и неадекватне стратегије комуникације усмерене ка циљним групама јавности, што за последицу има негативну перцепцију имица појединих организација посебне намене у Србији. Указивањем на разлике у односу на развијене земље и активности којима је могуће постићи унапређења у најкраћем року, као и на очекивања појединачних организација чији је имиц анализиран, створена је основа за даљи практичан развој ове области у националним оквирима.

Допринос и значај ове докторске дисертације огледа се у практичним применама изнетих знања, као што су:

- Подизање свести о значају изградње и одржавања ефективних односа с јавношћу од стране организација посебне намене;
- Подстицање планског и систематског приступа односима с јавношћу и постављање основа за анализу развоја ове области на националном нивоу, ради унапређења

разумевања тренутног стања квалитета комуникације са различим циљним групама интерне и екстерне јавности;

- Подизање свести о значају спровођења свих расположивих комуникацијских активности у области односа с јавношћу у циљу развоја позитивне репутације;

- Могућност прилагођавања предложеног модела за самостално коришћење од стране организација посебне намене, за потребе примене у пракси;

- Отварање простора за јасно дефинисање конкретних стратегија за унапређење предметне области у Србији.

Друштвени допринос:

Друштвени допринос се огледа у томе што је, успостављањем адекватнијих стратегија комуникације организација посебне намене са циљним јавностима, могуће значајно утицати на обављање њихових функција, које су од кључног значаја за државу, што би, као последицу имало раст поверења грађана у ове организације, пружање веће подршке и, као крајњи резултат, побољшање општег друштвеног благостања.

Кандидат је у раду показао да влада материјом која је била предмет истраживања, критички се освртао на многе сегменте и давао је своје предлоге у циљу доношења што бољих решења, што представља оригинални допринос дисертације.

Дисертација представља оригинално и самостално научно дело, које може значајно да допринесе унапређењу области односа са јавношћу организација посебне намене у Србији.

10. ЗАКЉУЧАК

Према мишљењу Комисије, докторска дисертација „Односи с јавношћу у функцији јачања репутације организација посебне намене“ урађена је самостално и у свему према одобреној пријави. Дисертација, по предмету истраживања, садржају и оствареним резултатима представља савремени и оригинални допринос, како с теоријског, тако и с аспекта примене у пракси, у ужој научној области маркетинг менаџмент, односи с

јавношћу и мултимедијалне комуникације. Постављени задаци и циљ истраживања су у потпуности остварени и истраживачке хипотезе научно проверене и доказане.

На основу свега наведеног, Комисија предлаже Наставно-научном већу Факултета организационих наука да се рад кандидата Љупче Стојановића под насловом „Односи с јавношћу у функцији јачања репутације организација посебне намене“ прихвати као докторска дисертација и да се кандидату одобри усмена одбрана.

У Београду, 9. март 2016. године

Чланови комисије:

др Милица Костић - Станковић, редовни професор
Универзитета у Београду, Факултета организационих наука

др Винка Филиповић, редовни професор
Универзитета у Београду, Факултета организационих наука

др Зоран Радојичић, ванредни професор
Универзитета у Београду, Факултета организационих наука

др Драган Симеуновић, редовни професор
Универзитета у Београду, Факултета политичких наука

др Желимир Кешетовић, редовни професор
Универзитета у Београду, Факултета безбедности